

traditionelle lån (i det følgende kaldet nominallån) og kun af specialinstituttet Industriens Realkreditfond.

Herudover sondres der imellem almindeligt anvendelige maskiner m.v. og særlige maskiner m.v. (maskiner der kun kan anvendes i virksomheder, som den i ejendommen drevne). Særlige maskiner – hvortil ledningsnet henregnes – kan ikke medregnes i vurderingssummen med et højere beløb end værdien af grund, bygninger og almindeligt anvendelige maskiner. Løbetiden for lånene hertil er begrænset til 10 år. Lånegrænsen er 60 pct. af belåningsværdien.

Den gældende realkreditlovgivning forventes ændret inden vedtagelsen af nærværende lovforslag med vedtagelsen af lovforslag nr. L 130 (Finansieringsreform for landbruget m.v.). Når dette sker, vil den korrekte henvisning til den gældende lovgivning blive indsat ved et ændringsforslag til lovforslaget.

3. Arbejdsgruppens overvejelser og forslag

Ifølge redegørelsen fra arbejdsgruppen nedsat under energiministeriet har de gældende finansieringsvilkår vanskeliggjort virkeliggørelsen af især nye samfundsøkonomisk attraktive kollektive varmforsyningsprojekter. De særlige regler for maskinbelåning betyder, at der er begrænsede muligheder for at belåne ledningsnettet (f.eks. fjernvarmerør og naturgasledninger), som ofte udgør hovedparten eller i hvert fald en væsentlig del af anlægsudgiften for et kollektivt varmforsyningsanlæg. Desuden betyder lånegrænsen på 60 pct., at den yderste del af anlægsudgifterne skal finansieres uden for realkreditsystemet. Finansieringen sker her normalt til en højere rente og en kortere løbetid. Endelig er ydelsesprofilen for et realkreditlån ligesom anden traditionel finansiering ikke i overensstemmelse med den tidsmæssige fordeling imellem indtægter og udgifter for et kollektivt varmforsyningsanlæg.

For at kunne gennemføre et kollektivt varmforsyningsprojekt, f.eks. nyetablering eller gennemgribende renovering, skal anlægget prismæssigt kunne konkurrere med individuel oliefyrring. Dette forudsætter, at mange forbrugere tilslutter sig, og at tilslutningen sker nogenlunde hurtigt. En hurtig og tilstrækkelig tilslutning forudsætter, at det kollektive varmforsyningsprojekt på både kort og langt sigt af forbrugerne anses for konkurrencedygtigt.

Et nyt kollektivt varmforsyningsprojekt er kendetegnet ved, at omkostningerne (udgifterne) er

relativt høje i begyndelsen af projektets levetid. Indtægterne er derimod relativt små i begyndelsen, men stigende over tiden med den stigende tilslutning af brugere til værket. Dette forhold imellem indtægter og udgifter i begyndelsen af projektets levetid betyder, at varmeudgifterne for de tilsluttede forbrugere kan blive så høje i de første år, at projektet ikke er konkurrencedygtigt i forhold til individuel oliefyrring. Dette indebærer en risiko for, at projektet ikke kan realiseres, selv om det i øvrigt måtte være samfundsøkonomisk fordelagtigt.

Dette såkaldte tidsprofilproblem kan afhjælpes ved at tilvejebringe finansieringsvilkår, som i forhold til traditionel finansiering indebærer relativt mindre ydelser – og dermed udgifter – i de første år af lånets løbetid og relativt større ydelser – og dermed udgifter – i de sidste år. I arbejdsgruppens redegørelse foreslås tidsprofilproblemet løst ved dels at tilpasse ydelsesprofilen for nominelt forrentede lån, dels at indføre indekslån, herunder som indeksannuitetslån.

Et tilpasset nominallån med mulighed for supplerende låntagning til finansiering af forfaldne ydelser i begyndelsen løser i princippet tidsprofilproblemet lige så godt som indeksannuitetslån. Da kollektive varmforsyningsanlæg ikke er skattepligtige, vil et indeksannuitetslån imidlertid set over lånets løbetid være billigere end et nominallån under de fleste forudsætninger for udvikling i rente og inflation. Dette betyder, at det nævnte nominallån ikke løser hele problemet for kollektive varmforsyningsanlæg, hvor omkostningerne selv ved en tilpasning af ydelsesprofilen for det optagne lån er så høje, at anlægget ikke er tilstrækkeligt konkurrencedygtigt i forhold til individuel oliefyrring. Det antages normalt, at varmeudgifterne for brugerne af et nyopført kollektivt varmforsyningsanlæg skal ligge noget under udgifterne ved individuel oliefyrring, for at der er incitament for et tilstrækkeligt stort antal forbrugere til at tilslutte sig anlægget, og for at denne tilslutning sker hurtigt efter anlæggets ibrugtagning.

Når arbejdsgruppen ikke generelt foreslår indekslån indført til kollektive varmforsyningsanlæg, hænger det sammen med, at staten lider et provenutab i form af mistet realrenteafgift, når en skattefri låntager (såsom et kollektivt varmforsyningsanlæg) optager et indekslån i stedet for et nominallån. Det er derfor forbundet med et indirekte tilskud, når en skattefri låntager får adgang til at optage indekslån fremfor nominallån. Dette skyldes, at indeksobligationer er fritaget for realrenteafgift. Arbejdsgruppen har derfor kun foreslå-